

Geachte aanwezigen commissie Maatschappelijke Ontwikkeling,

Dank voor deze gelegenheid om 5 minuten in te mogen spreken.

Ik sta hier omdat ik kwaad verdrietig, angstig en onzeker ben door een beslissing die het college neemt om de naastgelegen geschakelde woning te kopen voor statushouders. Ik moet mij verdedigen omdat ik niet racistisch ben, maar wel op wil komen voor mijn zorgen in belang van mij, mijn kinderen en de buurt. Deze beeldvorming wordt mij ongewenst aangemeten door het besluit van het college.

Vanaf allereerste begin heb ik aangegeven bereid te zijn te zoeken naar een oplossing die alle drie partijen recht doet. De vluchtelingen, gemeente en onszelf. Dit zou dan wel in samenspraak en gezamenlijk aan voorkant moeten gebeuren. Dit laatste is niet aan de orde doordat de gemeente zich op geen enkele manier een poging heeft gedaan aan de voorkant mee te denken.

Erger nog... de communicatie is niet transparant, wordt bewust klein gehouden, feiten worden verdraaid en misschien het allerergste; je wordt niet serieus genomen.

Samengevat:

- Een brief in de bus- summiere informatie wekt veel vragen op
- Verwarring over de wijze waarop het huis aangekocht is – het huis heeft maar heel kort te koop gestaan, foutieve feitelijke informatie op funda via de makelaar en er wordt beweerd dat er geen geïnteresseerden en andere biedingen waren terwijl we allemaal andere geluiden hebben gehoord uit ons netwerk.
- Nog meer verwarring en angst groeit – via de media vernemen we dat het om periode van maar liefst 10 jaar gaat en om zeer groot aantal mensen!
- Boosheid groeit als er geen antwoorden volgen op gestelde vragen
- Kwetsend wordt het als er gezegd wordt dat de keuze voor deze buurt is genomen omdat men van ons weinig weerstand verwacht in deze nette buurt bij de te verwachten overlast!

Mijn inziens is deze situatie anders dan alle andere voorbeelden waar eerder vluchtelingen gehuisvest zijn. Deze situatie is uniek omdat de gemeente voor het eerst besluit een koopwoning te kopen met deze bestemming in een rustige buurt. Met een contract voor 10 jaar anders kan de gemeente geen 30K per statushouder ontvangen. Niet voor niets dat dhr. Haverdill afgelopen maandag dan ook letterlijk liet vallen dat het 'Core Business' betreft. De situatie is ook uniek omdat het een zeer groot aantal mensen betreft (meer dan 11).

Gevolgen voor ons als inwoners is dat de zorgen toenemen, angst groeit en onbegrip groter wordt over de wijze waarop. Dit aantal inwoners vergroot de zorg. Vragen over hoe deze mensen worden begeleid, worden vervoerd van A-B, onderhoud woning en hoe er om wordt gegaan bij evt overlast zijn nog onbekend.

Ik voel angst voor de veiligheid van mijn kinderen. Misschien ongegrond, maar bij wie kan ik terecht als het wel misgaat? Ik heb zorgen over de rust en stabiliteit in de buurt. Ik heb zorgen over de waardevermindering van onze huizen. Als er nu al zo om wordt gegaan met de situatie en met ons; waar kunnen we dan op terugvallen bij overlast?

Ik voel me ook niet serieus genomen en geen respect wordt getoond. Overlast weten we niet zeker, maar zal wel meevallen. Deze buurt levert weinig weerstand dus ideaal. Meer dan 11 mensen valt wel mee want vroeger gebeurde dat ook. Een lokaal aanspreekpunt van deze gemeente uit Haarlemmermeer die zich radicaal linkse uit op social media. Informatieavonden worden bewust klein gehouden en verzet 2 dagen van tevoren op een werkdag om 1330uur. Maximaal een uur tijd tijdens een informatieavond waarop Haverdill er alles aan doet om maar niet aan het woord te komen en via de achterdeur vertrekt. Koudwatervrees wordt mij opgelegd door dhr. Haverdill in de krant.... Gaat hij dat ook vertellen aan de ouders van Lisa?

Ja, dit besluit kon genomen worden zonder goedkeuren van de gemeenteraad. Maar is het netjes, getuigd het van behoorlijk bestuur als de zorgen, vragen en afspraken met de inwoners niet worden nageleefd?

Wat ik de fracties en raad zou willen vragen is om ons wel serieus te nemen en kritische vragen te stellen aan het college. Ook is het nodig om feiten te kennen en vragen te stellen over de aankoop, kosten, staat van de woning, aantal legaal beschikbare ruimtes etc.

Ook vraag ik de fracties kritisch te kijken naar het gemeentebestuur en de memo achterhoek die woonruimte voor lokale jeugd en ouderen centraal stelt. Deze actie haalt een woning direct uit de woningmarkt. Ook kan men zich afvragen of er echt geen uitweg is. Andere gemeentes hebben wel gebruik gemaakt van het amendement die de mogelijkheid biedt om af te zien van de taakstelling.

Verder wil ik vragen wat de gemeenteraad vindt van de wijze waarop er met ons en de situatie om wordt gegaan. Netals ons bent u ook niet geïnformeerd en betrokken aan de voorkant. Nu hoeft dat wettelijk ook niet, maar beschouwt u het als behoorlijk bestuur als u als raad zich ook verantwoordelijk voelt voor het beleid en lokale inwoners?

Ik roep het college op om te kijken naar alternatieven die onze zorgen doen verkleinen. Zoals een duur van 5 jaar en minder mensen zoals bijv. een gezin van 5 personen.

We staan niet alleen. Inmiddels is de petitie ondertekend door bijna 700 personen. Er zijn nog veel nabijgelegen inwoners, ouders met jonge kinderen die dezelfde zorgen en vragen hebben. Zij worden niet gehoord. Mede namens hen doe ik een oproep om er ook voor hen te zijn, vragen te beantwoorden en duidelijke afspraken te maken waar we op terug kunnen vallen.

Kritiek leveren is makkelijk en helpt niet aan een oplossing. Van het eerste begin hebben we aangegeven mee te willen denken in alternatieven en oplossingen. Want ja, er is kennelijk een taakstelling en deze mensen hebben een plek nodig. De wijze waarop dit alles gebeurt heeft het vertrouwen in college en behoorlijk bestuur volledig ontnomen.

Beste leden van de commissievergadering; wij staan open voor alle vragen en toelichting. Ik zou willen vragen om dit met uw fractie te bespreken en het college vragen te stellen.

Vera Veltkamp